

De kerstknikker

(tekst en muziek Marjon Dobbe)

“De kerstknikker” is een niet religieuze kerstmusical, geschreven met de bedoeling te worden gespeeld vóór alle kinderen van de basisschool en dóór leerlingen van de groepen 7 of 8.

Verhaal

Vier kinderen uit deze tijd mopperen over kerst. Het is saai en altijd hetzelfde. Ze begrijpen niet wat hun ouders er leuk aan vinden. Ze besluiten met z'n vieren op een andere manier kerst te vieren en lopen weg van huis. Nog voor ze een bezoekje kunnen brengen aan de snackbar vindt één van hen een oude knikker. Ze raapt hem op en dan beginnen de avonturen. De knikker brengt hen in de gouden eeuw, waarin, naar blijkt, niet iedereen een rijk leven leidt.

Décor

Het verhaal speelt zich af op een stadsplein. Er is een bankje en de achterwand laat een paar 17e eeuwse gebouwen zien. Er kunnen nog meer décorstukken gebruikt worden die een oude stad suggereren.

Kleding

De kinderen uit deze tijd dragen gewone kleren. Eén van de jongens heeft een pet op en één van de meisjes draagt een lange broek. (daarover wordt in een liedje gezongen) De rest van de spelers is gekleed in 17e eeuwse kledij.

Bij “rollen” is te zien wie rijk is en wie arm.

Kleding voor deze musical kunt u bij mij huren. Kijk op: www.dobbemuziek.nl

Liedjes

In de liedjes zitten een paar solofragmenten(marskramer en stadsomroeper). Sommige liedjes worden door een klein groepje gezongen, maar kunnen natuurlijk achter het toneel door de andere spelers worden versterkt.

De rollen die wat kleiner zijn kunnen aantrekkelijk gemaakt worden door de kinderen solostukjes te laten zingen.

Rollen

Er zijn 22 uitgeschreven rollen. De vier kinderen uit deze tijd hebben de meeste tekst.

Lisa	}	<i>kinderen uit deze tijd</i>
Suzanne		
Jack		
Justin		
Marskramer	}	<i>venter uit de gouden eeuw</i>
Moeder		
Trijntje	}	<i>arme familie uit de gouden eeuw</i>
Geertje		
Pieter		
Meneer		
Mevrouw	}	<i>gewone mensen uit de gouden eeuw, niet arm</i>
Deftige heer		
5 voorbijgangers	}	<i>gouden eeuw</i>
3 zakkenrollers		
Stadsomroeper		
Schout		

Veel plezier met uitvoeren !

De kerstknikker

Het toneel stelt voor een stadsplein. Het is een oude stad. Er staat een bankje . Alles in 17e eeuwse stijl. Eventueel een standbeeld, een pomp o.i.d.

Scène 1

Het is schemerdonker . De klok slaat 5 keer. Suzanne en Lisa komen kletsend op.)

LISA: Ze zitten te ganzenborden! Nou een duffer spelletje ken ik niet!
Vindt mijn moeder zo leuk want dat deden ze vroeger ook altijd op kerstavond. Ik heb gezegd dat ik heel even naar jou toe ging. *(gaat op bankje zitten)*

SUZANNE: En ik heb gezegd dat ik naar jou toe ging. Ze vonden het helemaal niet leuk. We zouden kerstliedjes gaan zingen. Vreselijk! *(gaat naast Lisa zitten)*
(Jack en Justin op)

JUSTIN: Zo. Zijn jullie er al? Was het bij jullie ook zo moeilijk om het huis uit te mogen? Dat kerstgezeur altijd. Ik snap niet wat ze er aan vinden. De hele avond naar die kerstboomlampjes zitten gapen en stomme spelletjes doen. Mens erger je niet! Nou, ik erger me rot! *(gaat naast de meisjes zitten)*

JACK: De t.v. mocht niet eens aan. En ik mocht niet achter mijn computer. Stom gedoe. *(gaat op bankje zitten)*

SUZANNE: *(doet haar moeder na)* Blijf je niet te lang weg Suzanne ?
We eten om zes uur. En op kerstavond vind ik het zo fijn als we allemaal samen gezellig bij elkaar zijn..

JUSTIN: We gaan lekker niet naar huis. Laat ze maar eens flink ongerust worden. Dan houden ze misschien voortaan rekening met ons. Dat stomme duffe kerstfeest!

SAAI

Altijd hetzelfde is zo saai toch
Die stomme lichtjes in de boom
We doen het deze keer heel anders
We vieren kerstmis nou 's ongewoon!

Ik wil geen zoete liedjes zingen,
Geen langdradig kerstdiner
Al die supersaaie dingen
Ik doe lekker niet meer mee.
Maar jullie snappen allemaal wat ik bedoel:
Dus al die duffe ouwerwetse slappe boel.

Refrein

De televisie die moet uit en
De computer mag niet aan
Nee, de muziek mag niet te luid en
Je mag niet naar buiten gaan
Maar jullie snappen allemaal wat ik bedoel:
Dus al die duffe ouwerwetse slappe boel.

Refrein

En dan gezellig ganzenborden
Wat een eindeloos getut
Want nooit zal ik de winnaar worden
Ik zit eeuwig in de put!
Maar jullie snappen allemaal wat ik bedoel:
Dus al die duffe ouwerwetse slappe boel.

Refrein

JACK: Wat gaan we doen jongens? Onze eigen speciale kerstavond!
JUSTIN: Ik heb een paar euro bij me. Naar de snackbar? *(wijst opzij)*
JACK en LISA: Yes! *(springen op van het bankje)*
SUZANNE: *(ziet iets op de grond liggen, pakt het op)*
LISA: *(ziet het)* Wat heb je daar?
SUZANNE: Een knikker geloof ik. Of wat er van over is.
LISA: Wat een oud ding. Hij is niet eens rond. Een misbaksel denk ik.
JUSTIN: Nou, gooi weg dat ding. Ga mee naar de snackbar!
SUZANNE: *(gooit hem weg, maar zo dat hij op het toneel blijft liggen)*

FLITS VREEMD GELUID

Scène 2

*We zijn terug in de tijd. Het is licht. De klok slaat 9 keer.
De vier kinderen zijn door de flits op de bank terecht gekomen. Ze zitten verdwaasd rond te kijken.*

SUZANNE: Wat is er gebeurd?
LISA: Hoorden jullie dat ook?
JACK: En zagen jullie dat ook?
JUSTIN: Het is licht...
SUZANNE: De klok sloeg 9 keer...
LISA: Knijp me 's...Zit ik te dromen?
JACK: Dan dromen we allemaal tegelijk hetzelfde...
JUSTIN: Krijg nou wat! ... De snackbar is weg!
(alle vier kijken in de richting waar hij was geweest)
SUZANNE: Is er een bom gevallen of zo?
LISA: Nou, dan heeft ie wel knap werk gedaan. 't Is net of er nooit een snackbar heeft gestaan!
MARSKRAMER: *(komt duidelijk vermoeid op. Mand op de rug met koopwaar: garen, band, knopen. Hij sjokt naar de bank. Ziet de vier kinderen. Bekijkt ze argwanend.)*
(tegen Justin) Jongeman, zoudt ge niet eens opstaan, opdat ik zitten kunne? Ik ben al een tijd onderweg en ben zeer vermoeid.
JUSTIN: *(Verbaasd en beledigd)* Nou, ik ben ook vermoeid. En ik zat hier het eerst. Zoek maar een ander plekje.
LISA: Nou ja, Justin! Kijk die man nou! Met zo'n zware mand op de rug! *(Staat zelf op. Tegen marskramer:)* Gaat u hier maar zitten, meneer. Zullen we even helpen met die zware mand?
MARSKRAMER: U bent zeer vriendelijk, jongedame, zeer vriendelijk.
(Jack, Suzanne en Lisa helpen de marskramer met de mand en maken plaats voor hem op de bank. Justin is beledigd en blijft op zijn plek zitten. De marskramer zit vlak bij hem. Dat vindt Justin ook niet fijn en hij schuift naar het puntje van de bank.)
MARSKRAMER: *(Kijkt naar Justin, dan naar Lisa)* Draagt hij de bokkenpruik ?

LISA: *(Begrijpt het niet, kijkt naar Justins haar)* Nee, dat is zijn eigen haar. Hij is pas naar de kapper geweest.

MARSKRAMER: *(kijkt haar verbaasd aan)* Ik wil zeggen: Is hij boos?

LISA: Gaat zo wel over. Hij heeft wat lange tenen.

MARSKRAMER: *(Kijkt verbaasd naar de tenen van Justin)* Dat doet mij verbazen, maar wat een bijzonder schoeisel is het dat u draaget.

JACK: Zijn schoenen? Ach, uitverkoopje..

MARSKRAMER: Over verkopen gesproken..Kan ik iets aan u verkopen? *(haalt uit zijn mand een doos met knopen.)* Ik heb prachtige knopen te koop. Ik kan een mooie prijs voor jullie bedingen!

JUSTIN: Wat moeten wij met knopen, rare man! Ik heb een rits!

MARSKRAMER: Ge hebt een rips?

JUSTIN: Een rits, een ritsluiting.

MARSKRAMER: Een ripssluiting?

SUZANNE: *(tegen Lisa)* Wat is er toch aan de hand? Wat is dit een vreemde man.

LISA: Hij praat zo gek. Hij weet niet wat een rits is. *(Bestudeert de sluiting van de broek van de marskramer)*

MARSKRAMER: Jongedame! Dit is niet gepast!

SUZANNE: *(tegen Lisa)* Knopen! Ergens opzij. Heel vreemd.. Heb ik wel eens in een museum gezien.

LISA: Zijn we in een museum terechtgekomen?

SUZANNE: Nee joh, we zijn gewoon op het plein. Kijk maar om je heen!

JACK: Nou, gewoon op het plein... De snackbar is plotseling verdwenen.

JUSTIN: Het is plotseling dag!

LISA: Ik snap er geen barst van!

MARSKRAMER: Ik kan niets aan u verkopen? Geen knopen?

KINDEREN: *(schudden nee)*

MARSKRAMER: Garen? Band?

KINDEREN: *(schudden nee)*

MARSKRAMER: Dan ga ik maar eens een wijle verderop kijken. *(staat op. Doet de mand weer op de rug. De kinderen helpen daarbij)* Gegroet! *(af)*

scène 3

MOEDER, TRIJNTJE, PIETER en GEERTJE: *(Op. Moeder voorop. De kinderen jengelend achter haar aan. Ze zien er armoedig uit. De vier kinderen zitten op hun bankje en bekijken van daaruit de volgende scène. Moeder en de kinderen letten niet op de kinderen op het bankje. Ze zijn met zichzelf bezig)*

TRIJNTJE: *(snikt)* Ik ben zo verhongerd..

MOEDER: Trijntje, gij moogt niet klagen. Ge hebt gisteren nog een stukje brood gehad!

PIETER: Het vorig jaar met kerst! Toen hebben we een hoen gegeten. Weet ge nog, Geertje?

GEERTJE: Ja, toen hebben we recht feest gevierd! Hoën!

MOEDER: *(tobberig)* Ja, kinders, dat was het vorig jaar. Daar hoeft ge dit jaar niet op te rekenen ! Ik heb het u toch al gezegd! Het vorig jaar, toen werkte ik nog bij de familie van Zwieten. Een daalder per week was mijn loon .Dat waren schone tijden!

PIETER: Toen werd u ontslagen, toch, moeder?

MOEDER: Ja, de heer van Zwieten beschuldigde mij van dieverij. Hij zei dat ik het halssnoer van zijn vrouw had gestolen!

TRIJNTJE: Maar dat was niet zo, hè, moeder?

MOEDER: Nee, natuurlijk niet! Denk erom, kinders. Hoe arm ge ook zijt: Wij stelen niet! Wij zijn geen dievenvolk.

PIETER: En anders komt ge in 't gevang, toch, moeder?

MOEDER: Ja, en daar lopen de ratten en het is er heel koud en ge krijgt er nauwelijks eten!

TRIJNTJE: *(snikt)* Maar nu hebbe ik helemaal geen eten en ik ben zo verhongerd!

NIET KLAGEN

Ziet de rijkdom in de straten
Ziet de weelde in de stad
Menigeen die heeft mooi praten
en een goed maal gehad
Velen zijn er volle zorgen
zitten danig in de knel
is er eten voor de morgen
Het is kommer ende kwel.

Maar wij mogen niet klagen
Het is erger nog geweest
Ja, dit lot moet men dragen
't Is niet alle dagen feest.

Menig kerel gaat verdrinken
Elke zuur verdiende duit
Ja, ge hoort de glazen klinken
En weet wat dat beduidt
Het is zeker en gewis en
Ja, hij heeft weer dolle pret
Weer geen eten op de dis en
Met een lege maag naar bed.

Refrein

Kommer ende kwel
Dat is het wel
Leven is ontberen
Wie weet komt het goed
Wij houden moed
Kansen kunnen keren.

Refrein

MOEDER: Wel, dan zorgt ge zelf maar voor wat geld. Ga maar zitten op de stoep. Hand ophouden en even zo triest kijken als ge nu doet. 't Kan zijn dat iemand u wat geeft. Ik ga naar de familie van Renesse. Men zegget dat de kokkin ziek is. Wellicht dat ik iets verdienen kan met koken.

En wellicht dat er dan een hapje overblijft voor vanavond. *(af)*

GEERTJE: *(ziet de knikker liggen en raapt hem op)* Ziet! Wat ene schone knikker! *(Pieter en Trijntje bewonderen de knikker)*

TRIJNTJE: Die moet één van de rijke kinders verloren hebben.

GEERTJE: Ik steke hem bij mij. Wellicht dat ik hem kan ruilen voor een stukje brood!

PIETER: Laat ons eerst eens zien of wij duiten kunnen vangen met bedelen!

TRIJNTJE, PIETER en GEERTJE *(gaan aan de zijkant van het toneel op de grond zitten. Pieter zet zijn pet af en legt hem voor zich op de grond)*

VOORBIJGANGER 1: *(loopt over het toneel langs de bedelaars)*

TRIJNTJE: Een aalmoes alstublieft.. Hebt u nog een aalmoes voor ons arme kinderen?

VOORBIJGANGER 1: *(draait haar hoofd weg)* Schoelje! *(en loopt er voorbij. Als hij/zij langs de vier op het bankje loopt bekijkt hij/zij deze van top tot teen en loopt dan door. Andere*

kant af) (De bedelaars zitten in elkaar gedoken te wachten op een volgende voorbijganger. De vier kinderen op het bankje praten met elkaar)

SUZANNE; Wat is een aalmoes?

JACK: Net zoiets als appelmoes?

JUSTIN: Maar dan van aal, van paling?

LISA: Een aalmoes, dat is geld dat je aan de armen geeft. Het is een oud woord. Wij gebruiken dat nooit meer.. Het lijkt verdorie wel of we in een andere tijd terecht zijn gekomen!

SUZANNE: Dat zou ook verklaren waarom iedereen er zo gek uit ziet!

JUSTIN: En dat die man nog nooit van een ritssluiting had gehoord.

(Zij blijven onhoorbaar met elkaar praten, maar houden ook in de gaten wat er verder op het toneel gebeurt.)

VOORBIJGANGER 2: *(loopt over, staat even stil bij de bedelaars)*

Kijk maar uit dat de schout u niet ziet! Voor dat ge het weet zit ge in het rasphuis!

(Hij loopt door zonder wat te geven. Bekijkt de vier op de bank en loopt door en af)

TRIJNTJE: *(tegen Pieter. Snikt weer)* Dat wil ik niet, Pieter! Ik wil niet naar het rasphuis!

Laten we maar weer gaan! Straks verraadt hij ons aan de schout!

PIETER: *(streng)* We blijven mooi zitten! We hebben nog helemaal niemendal! Als we de schout zien komen vluchten we gewoon weg.

Ik weet een goede verstopplaats hier dichtbij.

(tijdens het volgende gesprek komen nog een paar figuranten over lopen. Ze lopen allemaal langs de bedelaars en bekijken allemaal de vier op het bankje)

SUZANNE: *(tegen de andere drie)* Ik vind het zielig voor die kinderen!

JUSTIN: Ik heb nog een paar euro. Zal ik die aan hun geven? Dan hebben ze in elk geval wat te eten vanavond.

LISA: Dat is lief van je.

JACK: Goed idee.

(de vier kinderen lopen naar de bedelaars. Die zitten in elkaar gedoken en hebben de kinderen pas op het laatst in de gaten)

JUSTIN: Hé, hallo!

BEDELAARS: *(kijken op)*

JUSTIN: Dag, ik ben Justin..

BEDELAARS: *(blijven stil en verbaasd)*

JUSTIN: En dit zijn Suzanne en Lisa en Jack.

PIETER: Ik ben Pieter. En zij zijn mijn zusjes: Trijntje en Geertje.

TRIJNTJE: *(heeft even nieuwsgierig gekeken, maar begint nu weer te snikken)* Een aalmoes *(houdt hand op)* Een aalmoes alstublieft. Wij zijn arme kinderen!

PIETER: Stop, Trijntje! Wellicht zijn deze vreemde kinderen wel spionnen van de schout!

JACK: Wij zijn geen spionnen en zeker niet van de schout! Ik weet niet eens wat dat is! Ik ken wel een schuit, maar geen schout!

LISA: Een schout is net zoiets als de politie , maar dan van heel lang geleden! Zie je wel, we zijn in een andere tijd terechtgekomen!

JUSTIN: *(tegen Pieter)* Dus jullie hebben vanavond echt helemaal niks te eten?

DE BEDELAARS: *(schudden nee)*

JUSTIN: Dat vind ik zielig. Ik heb nog een paar euro in mijn zak. Misschien hebben jullie er wat aan? *(doet de euro's in de pet)*

PIETER: Pakt de euro's eruit en bekijkt ze van alle kanten. Wat zijn dit? Daalders? Dukaten?

Schellingen? *(Hij is helemaal opgewonden.)* Kom Trijntje, kom Geertje, we gaan moeder zoeken. We hebben te eten vanavond ! We gaan hoer eten, zeker en vast!

(Trijntje, Pieter en Geertje rennen af, de vier kinderen verbaasd achterlatend. aan de rand van het toneel blijven ze staan.)

Dank u wel, duizend maal dank! *(af)*

GEERTJE: *(komt nog een keer terug)* Een geschenk voor u! *(geeft Justin de knikker. Dan af)*

JUSTIN: *(verbaasd en verlegen)* Een geschenk voor mij! *(Stopt de knikker in zijn zak)*

scène 4

JUSTIN: Maar wat gaan ze nou dan toch eten?

LISA: Hoen! Dat zal wel kip zijn!

JACK: Hoe laat zou het in onze tijd zijn? Zouden ze thuis al ongerust zijn? Zouden ze al naar ons aan het zoeken zijn?

SUZANNE: Dit is wel een vreemde kerstavond..

LISA: Hoe komen we nou ineens in deze vreemde tijd terecht?

JACK: Nou, saai is het in elk geval niet!

JUSTIN: Maar of ik het nou zo leuk vind?

JACK: *(tegen Justin)* Het is wel aardig van je dat je die euro's aan die kinderen hebt gegeven, maar ik heb best wel trek moet ik zeggen.

LISA: Die kinderen hadden honger. Wij hebben trek. Dat is toch wel heel iets anders!

JACK: Kan wel wezen. Toch heb ik trek. Heeft iemand anders nog geld?

ANDERE DRIE: *(schudden nee)*

JUSTIN: Ik zou ook best wat lusten. Kipvingers..

SUZANNE: Fricadel..

LISA: Satérol...

JACK: patatje oorlog..

Scène 5

MENEER en MEVROUW: *(op tijdens de laatste zin)*

MEVROUW: Oorlog? *(Kijkt verschrikt om zich heen)*

MENEER: Waar?

MEVROUW: 't Was net afgelopen! Begint dat strijdgewoel nu weer opnieuw?

MENEER: Waar zitten die Spanjolen?

VIVE LE GEUS

Net pas vrij van die Spanjolen
't Was een vloek
Zitten zij dan nog verscholen
Om een hoek

Ach, dat waren barre tijden
Met den Spanjaard aan de macht
Oorlog is toch immer lijden
Heeft nog nimmer goeds gebracht
Vive le Geus Vive le Geus Vive le Geus

Refrein

Niemand kon men meer vertrouwen
Met dien Alva in het land
Maar het zou ze nog berouwen
Tirannie hield toch geen stand
Vive le Geus Vive le Geus Vive le Geus

Refrein

Laat ons hopen deze tijden
Komen nooit en nimmer weer.

Oorlog is toch immer lijden
Oorlog doet toch altoos zeer
Vive le Geus Vive le Geus Vive le Geus

(De kinderen praten onderling)

SUZANNE: De Spanjolen..

LISA: Spanjaarden..

JACK: Tachtigjarige oorlog...

JUSTIN: Na de tachtigjarige oorlog..Die was afgelopen in 1648

SUZANNE: Ik ben onder de indruk...

LISA: Jij hebt goed opgelet op school..

JACK: Maar dan zitten we in de gouden eeuw. Toen was toch iedereen hartstikke rijk?

SUZANNE: Nou, blijkbaar toch niet...

LISA: Wel, deze *(wijst naar echtbaar)* zien er niet bepaald arm en hongerig uit!

MENEER.: Zeg, jongelui! Wat staat ge daar te smoezen..Wie spreket over oorlog?

MEVROUW.: Zijt gij soms zelf Spanjolen? Ge ziet er zo vreemd uit!

JACK: Nee, wij zijn geen Spanjolen. En we hadden het niet over oorlog, maar over een patatje oorlog.

JUSTIN: Mayonaise, ketchup, je weet wel.

MEVROUW.: *(tegen haar man)* Wat een vreemde lieden zijn dit.

MENEER.: Duidelijk vreemdelingen..

SUZANNE: We hadden het over eten.. We hebben honger, eh, nou ja, trek..

MEVROUW.: Dus geen oorlog? De hemel zij dank! Ik had er de buik goed van vol!

MENEER.: En ik heb de buik vol van deze vreemde lieden. Ga mee, vrouw! *(neemt zijn vrouw aan de arm mee af.)*

scène 6

JACK: Mooie boel. We weten nu dat we ergens in de 17e eeuw zitten. Dan kunnen we die frietjes wel vergeten..

JUSTIN: Wat zouden ze **wel** eten denken jullie?..

(Er klinkt van opzij een toeter)

VOORBIJGANGERS: *(arm en rijk, lopen van de andere zijkant naar de kant van de toeter over het toneel)*

SUZANNE: *(tot één van de voorbijgangers)* Hé, hallo! Waar gaan jullie allemaal heen?

VOORBIJGANGER 1: *(antwoordt zonder naar hen te kijken. Heeft haast)* Naar de bakker, vanzelf! Hebt ge de toeter niet gehoord?

VOORBIJGANGER 2: *(al lopend)* Het brood is klaar!

LISA: *(tegen de anderen)* Waar wachten we op? Het brood is klaar!

SUZANNE: We hebben toch geen geld!

LISA: Grapje!

JACK: *(tegen Justin)* Had het verdorie maar niet weggegeven!

JUSTIN: We kunnen toch ook gewoon gaan bedelen! Misschien komen er wel een paar aardige mensen langs!

JACK: *(gaat zitten waar de bedelende kinderen zaten. Hij legt zijn pet voor zich neer)* Wat zeiden ze ook weer? *(zet een treurige stem op)* Appelmoes alstublieft?

LISA: *(komt bij hem zitten)* Een aalmoes, gek!

JUSTIN: *(komt er ook bij zitten)* Dat "gek" zou ik weglaten. Anders krijg je niet veel denk ik.

SUZANNE: *(komt er ook bij zitten)* Ik vind het een stom plan!

JACK: Niet zeuren. Doe maar net of het een toneelstuk is.

LISA: Ja, we deden dat we heel arm waren en dat we moesten bedelen. *(Alle vier lachen)*

JACK: Stil, daar komt weer iemand. Daar gaat ie jongens!

VOORBIJGANGER 3: *(loopt over, bekijkt de kinderen en loopt door)*

JUSTIN: *(zielig)* Een aalmoes, een aalmoes alstublieft..

ZAKKENROLLERS: *(komen op. Bekijken van een afstandje de kinderen. Zij praten onhoorbaar met elkaar)*

LISA: *(zielig)* Wij hebben zo'n honger..eh..trek!

VOORBIJGANGER 4: *(loopt over, kijkt)* Luie bedelaars!

JACK: *(zielig)* Een aalmoes alstublieft..

VOORBIJGANGER 5: *(loopt over en kijkt)* Pas maar op! Als de schout hoort van dit gebedel! Het is verboden!

SUZANNE: Wat gebeurt er dan?

VOORBIJGANGER 5: Wat er dan gebeurt? Dan gaat ge naar het rasphuis, vanzelf!

JACK: Wat is dat toch, dat rasphuis?!

VOORBIJGANGER 5: Weet ge dat niet? Zijt ge niet van hier? Zijt ge vreemdeling? *(bekijkt de kinderen eens goed)* Toch geen Spanjolen?

JACK: Nee, wees maar niet bang. We komen niet uit Spanje. Maar wat is toch dat rasphuis?

VOORBIJGANGER 5: Wel, in het rasphuis moet ge de ganse dag schaven. Hout schaven. 't Is hard werken, slecht eten. Kommer en kwel!

JUSTIN: En waar dient dat geschaaf dan voor?

VOORBIJGANGER 5: Van dat schaafsel maakt men verf. *(praat nu achter zijn hand. Hij vertrouwt hen een geheim toe)* Mijn goede vriend Dirk heeft een paar maanden in het rasphuis gezeten! Het was een misère. Zijn handen versleten, sterk vermagerd! Nee, men kan beter niet in het rasphuis verkeren! *(af)*

ZAKKENROLLERS: *(komen naar de kinderen toe)*

ZAKKENROLLER 1: Wat zijt gij vreemde kinderen!

ZAKKENROLLER 2: En onbeholpen bedelaars!

ZAKKENROLLER 3: Het is alsof ge voor den eersten maal een aalmoes vraget!

JACK: Nou, dan zit je er niet ver naast!

ZAKKENROLLER 3: Naast wat?

JACK: Ik bedoel: Dat is zo!

ZAKKENROLLER 1: Bedelen is geen goed plan!

SUZANNE: Nee, dat hebben we ook door. Het rasphuis en zo. Bovendien: Niemand geeft wat!

ZAKKENROLLER 2: Ge moet ook niet wachten tot men wat **geve**, ge moet het zelve **nemen**!

LISA: Wat bedoel je daarmee?

ZAKKENROLLER 3: Wij beoefenen de steelkunst!

JUSTIN: Jullie beoefenen de steelkunst? Je bedoelt: Jullie zijn dieven!

ZAKKENROLLER 1 *(kijkt om zich heen)* Ssst! Niet zo luid!

ZAKKENROLLER 2: Wij zijn geen dieven! Wij nemen slechts wat ons toekomt!

ZAKKENROLLER 3: Wij nemen slechts van diegenen die het missen kunnen.

JACK: En hoe doen jullie dat dan?

En hoe het verder gaat?

